

1917-03-22

AFSENDER

Ove Rode

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Arkivplacering:

Mappe 144 nr. 7 a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

22/3 1917

Kære af Professor Jacobus Skovgaard.

Arkitekt Th. Jørgensen har
givet mig Meddelelsen om den Samtale
han har haft med Dem om at
forlænge Dens i sin Tid afbrude
Arbejde for Kristianborg og om at
Mr. Dr. Steffen har sendt ham.

De ved, hvilken Betydning
der er for Dem og Dens Kunst og
de vil derfor gerne være omhyggelige
om, at De som den, der for en
Tid paa Statens Vegne har med
Kristianborg at gøre, paa det
som er særlig utilbørlig, at Dens
Modensidende ved Statens Leds
Sagning blev afbrudt. Efter
Høvels Jørgensen Bemyndigelse

her is sister the girl a Rath Tins, was
at floating, a skinner, found nothing.
Cory Fisher found River and Tins
of Grand but I found little
Goswami found the lands belonged
to old.

[illegible]

bestigt slyg, og spaae saa haardt ^{nadrigt} bedrøgt
at den forsmædtede Lide fandt istand til
at erindre Dem om paa et bedre tid

[illegible][illegible]

nu at tage Beslutning om, men som
kan venter paa dens Kunstner.
Har de paa ^{hvert} sit Underkrav
paa Svaret paa dens Udtalelse, de demme
— hvad de maade de ved — overgaa
de et tilstillet mig. De er ^{kun} ~~for~~
offentliggjort og vi kunde da ~~gaa~~
for Bladene ~~for~~ ^{for} dem, at en
Mand, som de har indsendt
Udtalelsen, endda kunde give
mig Brevet med den. Dage
for dens Offentliggørelse. Had nogle
af Underkravene — for det de, der
har taget Initiativet til Udtalelsen
— havde skrevet mig eller bragt mig den
— havde jo vist, hvor vi skulle gaa
vender sig til med Svaret og maade
foranlediget en Sammenkomst, hvor
vi mundtlig kunde have fremsat
mit Syn paa Dagen og Svaret
Toldene overgivet har udvalgt
vi — men indfölyt og friere end en
skriftlig Bevandring. Men
J nævnte ogsaa at
adværgende Næm paa Kristian
kan venter paa dens Kunstner.
Men de sende med den, der
har smag og Jacobus Hovgaard

24

Det ikke være et overflødig Tale
for den Kongen, hvor i en lang
Tid Rigtigst Standsførte alle
Samlas, hvis det angik minde
vender for Eftertiden, at vi
have forstået at være os selv
Medinddragelse. Jeg har ment, at
det var min Pligt at gøre mit
til, at dette ikke skulle kunne
berigtes os, og jeg vilde da derfor
saa indtrænge, som forudsat, om
at følge den Retsordning, hvorved
Jegens har rettet til den

Dens allersidst Kæmpene

Og Rode